

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹמִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּו: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מִנְקֹד

פְּרִשְׁת וַיֵּשֶׁב

מִבְּאֵר בִּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פֶּרוּשׁ קַל וְנֶחֱמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך ו' - חלק י"ג

קונטרס 163

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקֹון בֵּיהּ מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיום כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

🌸 מפתח עלוני אור הזוהר 1-34 🌸

תוכן העלונים	עמוד העלון	עמוד הספר
448. בן איש חי פרשת שמות.	ה	179
449. ועוד.		
450. לכל המתנדבים בעם.	ו	180
451. מכתב חיזוק מבי"ק מרן אדמו"ר שליט"א מהאלמין.		
452. המשך מכתב חיזוק מבי"ק מרן אדמו"ר שליט"א מהאלמין לכל המתנדבים בעם.	ז	181
453. ספר תיקוני זוהר, וספר אור הזוהר, במחיר מסובסד.	ח	182
עלון אור הזוהר - גליון 24 - חודש אייר תש"ע [8 עמודים]		
454. שער.		
455. קול הזוהר.	א	183
456. שיעורים בזוהר היומי, "קול הזוהר" 0722990044		
457. טעמו וראו כי טוב ה'!!!		
458. לאורם נלך - ספר התגלות הזוהר בהמשכים.	ב	184
459. לאורם נלך - ספר התגלות הזוהר בהמשכים.	ג	185
460. חשיפה מחדרו הקדוש של המהרי"ל אשלג זיע"א.	ד	186
461. בהקדשת מספר דקות ביום ללימוד הזוהר הקדוש - אתה זוכה להיות בן עולם הבא!!!		
462. ראה את אשר לפניך!!!	ה	187
463. ואם לא עכשיו אימת.		
464. כד ידא קרוב ליומי משיחא אפילו רבי' דעלמא זמנין לאשכחן טמירין דחכמא - תרגום - נערים קטנים ימצאו אוצרות ספרים חשובים בסודות התורה. [זוהר חלק א דף ק"ח]		
465. קיבלתי על עצמי ללמוד ספר הזוהר ונושעתי ב- 60,000 \$ - מעשה שהיה!	ו	188
466. מהפך בתרומות.		
467. הוראת קבע.		
468. תרומות בכרטיס אשראי - 0548436784	ז	189
469. שיעורי אור הרשב"י.	ח	190
עלון אור הזוהר - גליון 25 - חודש אייר תש"ע [16 עמודים]		
470. שער.		
471. במעלות הזוהר.	א	191
472. מאות שיעורים בזוהר הקדוש בכל רחבי הארץ!!!		
473. שהחיינו וקימנו שמתקיימים מעל 1,000 שיעורים בזוהר הקדוש בכל רחבי הארץ והעולם.		
474. לאורם נלך - התגלות הזוהר בהמשכים, פרק ה'.	ב	192
475. המשך לאורם נלך - התגלות הזוהר בהמשכים.	ג	193
476. המשך לאורם נלך - התגלות הזוהר בהמשכים.	ד	194
477. המשך לאורם נלך - התגלות הזוהר בהמשכים.	ה	195
478. המשך לאורם נלך - התגלות הזוהר בהמשכים.	ו	196
479. המשך לאורם נלך - התגלות הזוהר בהמשכים.	ז	197
480. המשך לאורם נלך - התגלות הזוהר בהמשכים.	ח	198
481. המשך לאורם נלך - התגלות הזוהר בהמשכים.	ט	199
482. שיעורי אור הרשב"י - שיעורים בזוהר הקדוש בכל הארץ.	י	200
483. המשך שיעורי אור הרשב"י - שיעורים בזוהר הקדוש בכל הארץ.	יא	201
484. המשך שיעורי אור הרשב"י - שיעורים בזוהר הקדוש בכל הארץ.	יב	202
485. המשך שיעורי אור הרשב"י - שיעורים בזוהר הקדוש בכל הארץ.	יג	203
486. המשך שיעורי אור הרשב"י - שיעורים בזוהר הקדוש בכל הארץ.	יד	204
487. המשך שיעורי אור הרשב"י - שיעורים בזוהר הקדוש בכל הארץ.	טו	205
488. סט ספרי זוהר היומי 6 כרכים תמונה.	טז	206

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר זוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזה (זה חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף כלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיך, און דו קענסט מיך" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כולו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אב"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, ששים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי בן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי כהונה חלק אר"ח סי' י"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדולתו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכ"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם היום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרוותיו בראש, ויושב בגוון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה ה'א – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכ"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על כן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמוח לאבינו שבשמים – על כן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקבדך ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך כרחי נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריה אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (תפלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עוינו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלימודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרה על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

תפלה לרפואות וישועות

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה כמזה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמן את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשתו) [לרפואות...] [ישועות ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל וארצה ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

מפתח עלוני אור הזוהר 1-34

תוכן העלונים	עמוד העלון	עמוד הספר
עלון אור הזוהר - גליון 26 - חודש אייר תש"ע [8 עמודים]		
489. שער.		
490. במעלות הזוהר.		
491. שהחיינו וקיימנו שנותקיימים מעל 1,000 שיעורים בוורד הקדוש בכל רחבי הארץ והעולם.		
492. לאורם נלך - התגלות הזוהר בדמשכים.	א	207
493. לאורם נלך - התגלות הזוהר בדמשכים.	ב	208
494. לאורם נלך - התגלות הזוהר בדמשכים.	ג	209
495. לאורם נלך - התגלות הזוהר בדמשכים.	ד	210
496. תעודת ביטוח מרבי שמעון.	ה	211
497. כוכבי אור.	ו	212
498. כל המוכה את הרבים, זוכה לבנים צדיקים.		
499. כוכבי אור המשך.		
500. והמשכילים יזהירו כוורד הרקיע.	ז	213
501. אותו ואתנכשו.	ח	214
502. סיפורים מהמערכת.		
עלון אור הזוהר - גליון 27 - ל"ג בעומר חודש אייר תש"ע [2 עמודים]		
503. יהודי יקר.	א	215
504. הגיע הזמן להתחיל בקביעת עיתים לעסוק בפנימיות התורה, ואין לדחות אפילו ביום אחד.		
505. המשך יהודי יקר.		
506. המשך הגיע הזמן להתחיל בקביעת עיתים לעסוק בפנימיות התורה, ואין לדחות אפילו ביום אחד.	ב	216
507. הקדמת המהרה"ו על שער ההקדמות.		
508. מעלת העוסק בספר הזוהר בקצרה.		
עלון אור הזוהר - גליון 28 - ל"ג בעומר חודש אייר תש"ע [4 עמודים]		
509. תפילה וזעקה לקירוב הגאולה.	א	217
510. עד מתי.		
511. ל"ג בעומר תש"ע.		
512. הבטחה "כול אני".	א	218
עלון אור הזוהר - גליון 29 - חודש סיון תש"ע [4 עמודים]		
513. חלקים נבחרים מדרשה שלשת ימי הגבלה ערב שבועות תש"ע מכ"ק אדמו"ר מוהאלמן שליט"א בביהמ"ד עשרת ישיעה האלמון - בית שמש, התעוררות לקבלת התורה בלמוד הזוהר הקדוש וחכמת הקבלה, ההכנה לקבלת התורה בערב לשבועות, מי שלא רוצה ללמוד זוהר הקדוש, סימן שנשמנו לא עמדה בהר סיני בקבלת התורה, מביא את דברי הרשב"י המאיר לדעת מי אלו שנשמנו עמדה על הר סיני בקבלת התורה, בוורד בדעלתך (דף קנב). קרי לעוסקים בחכמת האמת אינן דהו קיימי בטורא דסיני, אין מקום פנימי בכל המקומות בנן עדן כמו המקום הגנוז לאלו שיודעים את הסוד ויודעים להדבק בשם יתברך... ואלו שעמלים לחבין את תורת הסוד... הם אלו שהשם יתברך מושבת בהם בכל יום, הם אלו שעולים בין העליונים הקדושים והם נגננים בכל השערים של גן עדן העליון ואין מי שימחה בדם, כמה גדול חלקיהם וזכותם בעולם הזה ובעולם הבא, מי שעוסק בחכמת האמת נקרא בן להקדוש ברוך הוא אותם שאינם עוסקים ברוי תורה רחמנא ליצלן נדחת מחוץ לחיכל ולא עולה למענה אלא נמצאת מתחת לחיכל בבושה וכאשר השרפים עולים הם בוטחים בה בכנפיהם ושוברים אותה... וכן נדונת בכל יום וכל זה גם כשיש לה מעשים טובים. ולא יד בענש זה אלא צריך לחזור ולבוא בגלגול כמה פעמים ולסבל צער עולם הזה וצער המיתה רחמנא ליצלן, ויש ספק בזה אולי יוכה בנשמתו גוף השני שבו יקים זאת ומצוה, על מה הגלות מתארכת? ולמה רבנים חשובים כל מגמות ומושבתם על אחריותם שיהא להם לוויה גדולה והסדר ארוך ומפורסם? מי שלא לומד זוהר הוא איש העולם הזה וחוזר בגלגול, מי שלא לומד סודות התורה טוב לו שלא נברא. בא משה רבינו עליו השלום לצוות לישראל ולהזהיר לדורות הבאים, שלא ימנעו מלדעת סודות התורה בכל דור ודור עד סוף הדורות, שיבא בכל יום ויום - מצוה הם המולד גיטטריה "הקבלה", להזהיר לישראל - לא נפלות היא מנח, הלומד זוהר דרבנות גם שאינו מבין הרשב"י בעצמו ילמדו ויעשה להם גדול בתורה, עכשיו מובן למה הצדיקים האמתיים לא נכנסו לבית שאן זוהר הקדוש, וכל מי שלא לומד זוהר הקדוש לא הגיע למדרגת אדם, וחי רק בזכות אלו שמומרים זוהר, ועליו נאמר 'אדם ובהמה תשיע חייה', למיני הזוהר הקדוש ידיו הראשונים לקבל פני משיח	א	219
514. המשך מדרשה שלשת ימי הגבלה ערב שבועות	ב	220

אֲשַׁקֶּךָ גַם לֹא יָבוֹז לִי. אֵת הַפְּסוּק
הַזֶּה בָּאֵרוֹ הַחֲבֵרִים, אָבֵל אֵת
הַפְּסוּק הַזֶּה אָמְרָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
לְמַלְךָ שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוֹ, מִי יִתְנֶךָ
כָּאֵח לִי, כְּיוֹסֵף עַל אָחִיו, שֶׁאָמַר
וְעַתָּה אֵל תִּירָאוּ אֲנִי אֶכְלָפֵל
אֶתְכֶם וְאֵת טַפְכֶּם. וְנָתַן לָהֶם מִזֶּן
וְזֶן אוֹתָם בְּרָעַב. מִשּׁוֹם כֶּךָ, מִי
יִתְנֶךָ כָּאֵח לִי.

דָּבָר אַחֵר מִי יִתְנֶךָ כָּאֵח לִי - זֶה
יוֹסֵף, אֵל הַשְּׂכִינָה, שֶׁנֶּאֱמַר עֲמָה
וְנִדְבַק עֲמָה. יוֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי -
שְׁהָרִי אֲזוֹ אַחִיה וּשְׁלָמָה עֲמָה.
אֲמַצְאָךְ בַּחוּץ - בְּתוֹף הַגְּלוּת,
שֶׁהָיָה בְּאֶרֶץ אַחֲרָת. אֲשַׁקֶּךָ - כְּדִי
לְהַדְבִּיק רוּחַ עַם רוּחַ. גַּם לֹא יָבוֹז
לִי - אֵף עַל גֵּב שֶׁאֲנִי נִמְצָאֵת
בְּאֶרֶץ אַחֲרָת

בֹּא רָאָה שְׂיוֹסֶף, אֵף עַל גֵּב
שֶׁאָחִיו לֹא הָיוּ לוֹ כְּמוֹ אֲחִים
כְּשֶׁנִּפְלָּ בִּידֵיהֶם, הוּא הָיָה לָהֶם
כְּמוֹ אֶחָ כְּשֶׁנִּפְלְּוּ בִּידוֹ, וְהָרִי
פָּרְשׁוּהָ שְׁכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית א) וַיִּנָּחֵם
אוֹתָם וַיְדַבֵּר עַל לִבָּם, בְּכָל הוּא
דָּבָר, עַל לִבָּם.

וְכֹא וְרָאָה מֶה כְּתוּב, וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
אֵל אָחִיו. זֶה שְׁמַעוֹן וְלֹוֹי שֶׁהֵם הָיוּ
וְדָאִי אֲחִים בְּכָל, מִשּׁוֹם שֶׁבָּאוּ
מִצֵּד הַדִּין הַקָּשָׁה, וּמִשּׁוֹם כֶּךָ רָגְזוּ
הוּא רָגַז שֶׁל הָרָג בְּעוֹלָם, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (שֵׁם מֵט) אֲרוּר אֶפֶס כִּי עָז
וַעֲבַרְתֶּם כִּי קִשְׁתָּה

בֹּא רָאָה אֵת סוֹד הַדָּבָר, יֵשׁ רָגַז
וְיֵשׁ רָגַז. יֵשׁ רָגַז שֶׁהוּא מְבָרָךְ
מִמְעָלָה וּמִמַּטָּה, וְנִקְרָא בְּרוּךְ,
כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָּאָר שְׁכָתוֹב (שֵׁם יד) בְּרוּךְ
אֲבָרָם לֹאֵל עֲלִיּוֹן קִנְיָ שָׁמַיִם
וְאֶרֶץ, וְהָרִי פָּרְשׁוּהָ. וְיֵשׁ רָגַז
מְקַלֵּל לְמַעְלָה וּמִמַּטָּה, כְּמוֹ
שֶׁנֶּתְבָּאָר, שֶׁנִּקְרָא אֲרוּר, שְׁכָתוֹב
(שֵׁם א) אֲרוּר אֶתָּה מְקַלֵּל הַבְּהֵמָה

דְּאֶקְרִי אֲרוּר. דְּכַתִּיב, (בְּרֵאשִׁית

פְּתַח, (שִׁיר הַשִּׁירִים ח) מִי יִתְנֶךָ כָּאֵח לִי יוֹנֵק שְׂדֵי
אִמִּי אֲמַצְאָךְ בַּחוּץ אֲשַׁקֶּךָ גַּם לֹא יָבוֹז לִי.
הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ חֲבֵרִיָּא, אָבֵל הָאִי קָרָא
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ לְמַלְכָּא דְשְׁלָמָא דִּילֵיהּ.
מִי יִתְנֶךָ כָּאֵח לִי, כְּיוֹסֵף עַל אָחִיו, דְּאָמַר,
(בְּרֵאשִׁית ג) וְעַתָּה אֵל תִּירָאוּ אֲנִי אֶכְלָפֵל אֶתְכֶם
וְאֵת טַפְכֶּם. יִהְיֶה לִזְנוֹן מִזֶּזְנוֹנָא וְזֶן לֵהוּ בְּכַפְנָא.
בְּגִין כֶּךָ מִי יִתְנֶךָ כָּאֵח לִי.

דָּבָר אַחֵר מִי יִתְנֶךָ כָּאֵח לִי, דָּא יוֹסֵף,
לְגַבֵּה דְשְׂכִינְתָּא דְאַתְאַחַד עֲמָה
וְאַתְדַּבֵּק בַּהֲדָה. יוֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי, דְּהָא כְּדִין
אַחִיה וּשְׁלִימוֹ בַּהֲדִיָּהוּ. אֲמַצְאָךְ בַּחוּץ, גִּזְ
גְּלוּתָא, דְּאִיהוּ בְּאֶרֶעֱא אַחֲרָא. אֲשַׁקֶּךָ, בְּגִין
לְאַתְדַּבֵּקָא רוּחָא בְּרוּחָא. גַּם לֹא יָבוֹזוּ לִי,
אֵף עַל גֵּב דְּאֵנָּא בְּאֶרֶעֱא אַחֲרָא.

הָא חֲזִי, דְּיוֹסֵף אֵף עַל גֵּב דְּאָחִיו לֹא הָיוּ
לֵיהּ כָּאֲחִין כְּדִן נִפְלָּ בִּידֵיהֶם. אִיהוּ הָוָה
לִזְנוֹן כָּאֲחָא כְּדִן נִפְלָּ בִּידֵיהּ, וְהָא אוֹקְמוּהָ.
דְּכַתִּיב, (בְּרֵאשִׁית ג) וַיִּנָּחֵם אוֹתָם וַיְדַבֵּר עַל לִבָּם,
בְּכָלֵא דָּבָר עַל לְבִיָּהוּ.

וְהָא חֲזִי, מֶה כְּתִיב וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו,
דָּא שְׁמַעוֹן וְלֹוֹי דְּאִינוֹן הָיוּ אֲחִין וְדָאִי
בְּכָלֵא, בְּגִין דְּקָא אֶתּוֹ מִסְטָרָא דְּדִינָא קִשְׁיָא.
וּבְגִין כֶּךָ רוּגְזָא דְלֵהוֹן, אִיהוּ רוּגְזָא דְקִטְלָא
בְּעֵלְמָא. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (בְּרֵאשִׁית מֵט) אֲרוּר אֶפֶס
כִּי עָז וַעֲבַרְתֶּם כִּי קִשְׁתָּה.

הָא חֲזִי, רָזָא דְמַלְהָ, אִית רוּגְזָא וְאִית
רוּגְזָא. אִית רוּגְזָא דְאִיהוּ מְבָרָכָא
מִעֵילָא וּמִתַּתָּא, וְאֶקְרִי בְּרוּךְ, כְּמָה דְאַתְמַר
דְּכַתִּיב (בְּרֵאשִׁית יד) בְּרוּךְ אֲבָרָם לֹאֵל עֲלִיּוֹן קִנְיָ שָׁמַיִם
וְאֶרֶץ וְהָא אוֹקְמוּהָ. וְאִית רוּגְזָא
דְאִיהִי אֶתְלִטְיָא לְעֵילָא וְתַתָּא, כְּמָה דְאַתְמַר

ומכל חית השדה. ארור אפם כי עז.

ועל הסוד הזה יש שני הרים, שכתוב (דברים יא) ונתתה את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל, כנגד שתי הדרגות הללו. ועל כן זה נקרא ארור וזה נקרא ברוך. ושמעון ולוי הם מצד הדין הקשה, ומצד הדין הקשה החזק יוצא רגז שמקלל.

ובא וראה, מצד הדין הקשה יוצא רגז לשני צדדים - אחד שהתברך ואחד שהתקלל, אחד ברוך ואחד ארור. כמו כן מהצד של יצחק יצאו שני בנים - אחד מברך, ואחד שהתקלל למעלה ולמטה. זה נפרד לצדו וזה נפרד לצדו. זה דיורו בארץ הקדושה, וזה דיורו בהר שעיר, שכתוב (בראשית כד) איש ידע ציד איש שדה. זה מקומו במקום של מדבר, חרבה ושממה, וזה יושב אהלים, והכל כמו שצריך.

ובשום כך שתי דרגות הן - ברוך וארור, זה לצדו וזה לצדו. מזה יוצאות כל הברכות של העולמות למעלה ולמטה וכל הטוב וכל האור וכל גאלה וכל הצלה, ומזה יוצאות כל הקללות וכל הרב וכל דם וכל שממה וכל הרעות וכל השממה של העולם.

רבי שמעון פתח ואמר, (תהלים כו) ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך ה'. הפסוק הזה בארורה. אבל בא ראה כאן את סוד הדבר, שהרי אין לך אדם בעולם שאינו טועם את טעם המות בלילה, ורוח השממה שורה על אותו הגוף, מה הטעם? משום שהנשמה הקדושה מסתלקת מן האדם ויוצאת ממנו, ועל שהנשמה הקדושה יוצאת

(א) ארור אתה מפל הבהמה ומכל חית השדה. ארור אפם כי עז.

ועל רזא דא אית תרין טורין דכתיב, (דברים יא) ונתתה את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל, לקביל אלין תרין דרגין. ועל דא, דא אקרי ארור, ודא אקרי ברוך. ושמעון ולוי אינון מסטרא דדינא קשיא, ומן סטרא דדינא קשיא תקיפא, נפקת רוגזא דאתלטא.

ותא חזי, מסטרא דדינא קשיא נפקי רוגזא לתרי סטרין, חד דאתברך, וחד דאתלטא. (דף קפד ע"ב) חד ברוך וחד ארור. כגוונא דא מסטרא דיצחק נפקו תרין בנין, חד מברך, וחד דאתלטא לעילא ותתא. דא אתפרש לסטריה, ודא אתפרש לסטריה. דא דיוריה בארעא קדישא, ודא דיוריה בטורא דשעיר. דכתיב, (בראשית כה) איש ידע ציד איש שדה. דא אתריה באתר דמדברא וחרבא ושממה, ודא יושב אהלים. וכלא כגוונא דאצטריך.

ובגין כך תרין דרגין אינון, ברוך וארור, דא לסטריה ודא לסטריה. מהאי נפקין כל ברכאן דעלמין לעילא ותתא וכל טיבו וכל נהירו וכל פורקן וכל שזכותא. ומהאי נפקין כל לווטין וכל חרבא וכל דמא וכל שממא וכל בישין וכל מסאבו דעלמא.

רבי שמעון פתח ואמר, (תהלים כו) ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך יי, האי קרא אוקמוה. אבל תא חזי, רזא דמלה הקא, דהא לית לך בר נש בעלמא דלא טעים טעמא דמותא בליליא, ורוח מסאבא

שריא על ההוא גופא. מאי טעמא, בגין דנשמתא קדישא אסתלקת מגיה

ומסתלקת ממנו, שורה רוח של
טמאה על אותו הגוף ונטמא.
כשהנשמה חוזרת לגוף, עוברת
אותה הזקמה, והרי נתבאר
שבידי האדם נשאת זקמת
הטמאה, ועל פן אל יעביר ידו
על עינו, משום שאותה רוח
הטמאה שורה עליו עד שנוטל
אותם, וכשנוטל ידו כראוי, אז
מתקדש ונקרא קדוש.

ואיך צריך להתקדש? צריך כלי
אחד למטה וכלי אחד למעלה,
כדי שיתקדש מאותו שלמעלה,
ואותו שלמטה שיושב בהזקמה
שטמאה בו. וזה הכלי לקבל
טמאה, וזה להתקדש ממנו. זה
ברוך וזה ארוך. ולא צריך לשפף
בבית את אותם מים של הזקמה,
שלא יקרב אליהם איש, שהרי
בהם מתכנסים הצד שלחם,
ויכול לקבל גזק מאותם המים
הטמאים.

ועד שיעבר הזקמה מידו לא
יברך, ובאנו. ומשום כך, בטרם
יקדש האדם את ידיו בבקר,
נקרא טמא. פיון שהתקדש,
נקרא טהור. ומשום כך אל יטל
אלא מיד שנטהרה בראשונה,
שפתוב (במדבר יט) וזהה הטהור על
הטמא. זה נקרא טהור, וזה נקרא
טמא.

משום כך כלי אחד למעלה וכלי
אחד למטה, זה קדוש וזה טמא.
ואסור לעשות דבר עם אותם
מים, אלא צריך לשפף אותם
במקום שאנשים לא עוברים
עליהם ולא ילין אותם בבית,
שהרי פיון שנשפכו בארץ, רוח
הטמאה נמצאת שם ויכולה
להזיק. ואם חפר להם מדרון
תחת הארץ שלא יראו - יפה.

דבר נש, ונפקת מניה. ועל דנשמתא קדישא
נפקת ואסתלקת מניה, שריא רוחא מסאבא
על ההוא גופא ואסתאב.

וכר נשמתא אתהדרת לגופא, אתעבר ההוא
זוהמא. והא אתמר דידוי דבר נש
זוהמא דמסאבו אשתאר בהו. ועל דא לא
יעבר ידוי על עינוי, בגין דההוא רוח
מסאבא שריא עלוי, עד דנטיל לון. וכד נטיל
ידוי כדקא חזי, פדין אתקדש ואקרי קדוש.
והיה בעי לאתקדשא. בעי חד כלי לתתא
וחד כלי מלעילא, בגין דיתקדש
מההוא דלעילא. וההוא דלתתא דתיב
בזוהמא דמסאבו ביה. ודא כלי לקבלא
מסאבו, ודא לאתקדשא מניה, דא ברוך ודא
ארוך. ולא בעיין אינון מיין דזוהמא
לאושדא לון בביתא, דלא יקרב בהו בר נש.
דהא בהו מתפנשי סטרא דלהון, וכל
לקבלא נקא מאינון מיין מסאבין.

ועד דיתעבר זוהמא מן ידוי לא יברך,
ואוקימנא. ובגין כך, פר נש עד לא
יקדש ידוי בצפרא, אקרי טמא. פיון
דאתקדש אקרי טהור. ובגין כך לא יטול
אלא מן ידא דאדפי בקדמיתא. דכתיב,
(יט) וזהה הטהור על הטמא. דא אקרי טהור,
ודא אקרי טמא.

בגין כך חד כלי לעילא וחד כלי לתתא, דא
קדישא ודא מסאבא. ומאינון מיין
אסיר למעבד בהו מידי, אלא בעי לאושדא
לון באתר דבגי נשא לא עברין עליהו, ולא
בית לון בביתא. דהא כיון דאתושדן
בארעא, רוחא מסאבא אשתפח תמן ויכול
לנזקא. ואי חפר לון מדרון תחות ארעא דלא
יתחזון שפיר.

וְלֹא יְהִיב לֹוֹן לְנָשִׁי חֲרָשָׁא דִּיכְלוֹן
לְאַבְאָשָׁא בְּהוּ לְבָנִי נָשָׂא. בְּגִין דְּאִינוּן
מִיִּין דְּאֵתְלִטְיִין, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעִי
לְדַפְּאָה לֹוֹן לְיִשְׂרָאֵל וּלְמַהְוֵי קְדִישִׁין.
דְּכְתִיב, (יחזקאל לו) וְזָרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים
וַיְטַהְרְתֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם
וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם.

וַיִּקְחֻהוּ וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ הַבֶּרֶה וְהַבּוֹר
רַק אֵין בּוֹ מִים. רַבִּי יְהוּדָה פֶּתַח
וְאָמַר, (תהלים ט) תֹּרֶת ה' תִּמְיָמָהּ
מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. [מי שֶׁמְבַטֵּל דְּבַר תּוֹרָה כְּאִלוּ
הַחֲרִיב עוֹלָם שְׁלֵם] בְּמָה יֵשׁ לְבָנִי אָדָם
לְהַשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, שְׂכָל מִי
שֶׁמְשַׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, יִהְיֶה לוֹ חַיִּים
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא וְזוֹכֶה
בְּשָׁנֵי עוֹלָמוֹת. וְאֶפְלוּ מִי
שֶׁמְשַׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה וְלֹא מְשַׁתַּדֵּל בָּהּ
לְשִׁמָּה בְּרָאוּי, זוֹכֶה לְשִׁכָּר טוֹב
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵין דָּנִים אוֹתוֹ
בְּעוֹלָם הַהוּא.

וְכֹא וְרָאָה, כְּתוּב (משלי ג) אֲרֹךְ יָמִים
בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֶשֶׂר וְכְבוֹד.
אֲרֹךְ יָמִים בְּאוֹתוֹ שֶׁמְשַׁתַּדֵּל
בַּתּוֹרָה לְשִׁמָּה, שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֲרֹךְ יָמִים
בְּעוֹלָם הַהוּא שְׂבֹי אֲרֹךְ הַיָּמִים,
וְאוֹתָם הַיָּמִים הֵם וְדַאי יָמִים, שֶׁם
הוּא בְּטָחוֹן הַקֹּדֶשׁ שֶׁלְמַעֲלָה
שְׂבֹוֹטֵם אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה
לְהַשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, לְהַתְחַזֵּק בְּעוֹלָם
הַהוּא, בִּשְׂמֹאלָהּ עֶשֶׂר וְכְבוֹד, יֵשׁ
לוֹ שִׁכָּר טוֹב וְשְׁלוֹה בְּעוֹלָם הַזֶּה.
וְכֹר מִי שֶׁמְשַׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה לְשִׁמָּה,
כְּשִׁינָא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, הַתּוֹרָה
הוֹלֶכֶת לְפָנָיו וּמַכְרִינָהּ לְפָנָיו
וּמַגְנָה עָלָיו שְׁלֹא יִקְרְבוּ אֵלָיו
בְּעָלֵי הַדִּין. כְּשֶׁשׁוֹכֵב הַגּוֹף בַּקֶּבֶר,
הִיא שׁוֹמְרַת אוֹתוֹ. כְּשֶׁהִנְשָׂמָה
הוֹלֶכֶת לְהַסְתַּלַּק לְשׁוֹב לְמִקּוּמָה,
הִיא הוֹלֶכֶת לְפָנָיו הִנְשָׂמָה הַהִיא.
וְכִמָּה שְׁעָרִים נִשְׁפָּרִים מִלְּפָנָיו
הַתּוֹרָה עַד שֶׁנִּכְנְסֶת לְמִקּוּמָה,

גוּפָא בְּקִבְרָא, הִיא נְטֻרַת לִיה. כִּד נִשְׁמַתָּא אֲזֵלָא לְאַסְתַּלְקָא לְמִיתַב

וְיִקְחֻהוּ וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ הַבֶּרֶה וְהַבּוֹר רַק אֵין
בּוֹ מִים. רַבִּי יְהוּדָה פֶּתַח וְאָמַר,
(תהלים ט) תֹּרֶת יי תִּמְיָמָהּ מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ (מִאֵן דְּמַטִּיל
מִלֵּי דְאוֹרִינְתָא כְּאִילוּ חֲרִיב עֲלֵמָא שְׁלִים). בְּמָה אֵית לֹוֹן לְבָנִי
נָשָׂא לְאַשְׁתַּדֵּלָא בְּאוֹרִינְתָא, דְּכָל מָאן
דְּאַשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרִינְתָא לְהוּי לִיה חַיִּים בְּעֲלָמָא
דִּין וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, וְזָכִי בְּתָרִין עֲלָמִין.
וְאֶפְלוּ מָאן דְּאַשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרִינְתָא וְלֹא
יִשְׁתַּדֵּל בָּהּ לְשִׁמָּה כְּדָקָא יְאוֹת, זָכִי לְאַגְר
טַב בְּעֲלָמָא דִּין, וְלֹא דִינִין לִיה בְּהַהוּא
עֲלָמָא.

וְהָא חֲזִי, כְּתִיב, (משלי ג) אֲרֹךְ יָמִים בִּימִינָהּ
בִּשְׂמֹאלָהּ עֶשֶׂר וְכְבוֹד. אֲרֹךְ יָמִים
בְּהַהוּא דְאַשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרִינְתָא לְשִׁמָּה, דְּאֵית
לִיה אֲרֹךְ יָמִים בְּהַהוּא עֲלָמָא דְבִיה אוֹרְכָא
דִּיוֹמִין. וְאִינוּן יוֹמִין אִינוּן יוֹמִין וְדַאי, תַּפְּן
אִיהוּ רַחֲצָנוּ דְקִדּוּשָׁא דְלַעֲיֵלָא דְאַתְרַחֲיִין בִּר
נִשׁ בְּהָאֵי עֲלָמָא לְאַשְׁתַּדֵּלָא בְּאוֹרִינְתָא,
לְאַתְתַּקְפָּא בְּהַהוּא עֲלָמָא (דף קפה ע"א)
בִּשְׂמֹאלָהּ עוֹשֶׂר וְכְבוֹד, אֲגַר טַב וְשְׁלוֹה אֵית
לִיה בְּהָאֵי עֲלָמָא.

וְכֹר מָאן דְּיִשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרִינְתָא לְשִׁמָּה, כִּד
נְפִיק מֵהָאֵי עֲלָמָא, אוֹרִינְתָא אֲזֵלָא
קָמִיה וְאַכְרֹזַת קָמִיה וְאַגִּינַת עָלֶיה, דְּלֹא
יִקְרְבוּן בְּהִדִּיה מְאִרִּיהוֹן דְּדִינָא. כִּד שְׂכִיב
גוּפָא בְּקִבְרָא, הִיא נְטֻרַת לִיה. כִּד נִשְׁמַתָּא

וְיִקְחֻהוּ וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ הַבֶּרֶה וְהַבּוֹר רַק אֵין
בּוֹ מִים. רַבִּי יְהוּדָה פֶּתַח וְאָמַר,
(תהלים ט) תֹּרֶת יי תִּמְיָמָהּ מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ (מִאֵן דְּמַטִּיל
מִלֵּי דְאוֹרִינְתָא כְּאִילוּ חֲרִיב עֲלֵמָא שְׁלִים). בְּמָה אֵית לֹוֹן לְבָנִי
נָשָׂא לְאַשְׁתַּדֵּלָא בְּאוֹרִינְתָא, דְּכָל מָאן
דְּאַשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרִינְתָא לְהוּי לִיה חַיִּים בְּעֲלָמָא
דִּין וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, וְזָכִי בְּתָרִין עֲלָמִין.
וְאֶפְלוּ מָאן דְּאַשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרִינְתָא וְלֹא
יִשְׁתַּדֵּל בָּהּ לְשִׁמָּה כְּדָקָא יְאוֹת, זָכִי לְאַגְר
טַב בְּעֲלָמָא דִּין, וְלֹא דִינִין לִיה בְּהַהוּא
עֲלָמָא.

ועומדת על האדם עד שיתעורר בזמן שיקומו המתים של העולם, והיא מלמדת עליו סגוריה.

זהו שפתיב (משלי ו) בהתהלךך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך. בהתהלךך תנחה אתך - כמו שנתבאר. בשכבך תשמר עליך - בשעה ששוכב הגוף בקבר, שהרי אז בזמן שהוא נדון הגוף בקבר, ואז התורה מגנה עליו. והקיצות היא תשיחך - כמו שנתבאר, בזמן שיתעוררו המתים של העולם מן העפר, היא תשיחך להיות עליך סגור.

רבי אלעזר אומר, היא תשיחך, מה זה היא תשיחך? משום שאף על גב ששכשו יקומו מהעפר, התורה לא תשפח מהם, שהרי אז ידעו את כל אותה התורה ששוכבו כשהסתלקו מן העולם הזה, אותה התורה שמונה מאותו זמן, ותכנס למעיהם כמו מקדם, והיא תדבר במעיהם.

וכך הדברים מתקנים יותר מכמו שהיו בראשונה, שהרי כל אותם הדברים שהוא לא יכל להשיג אותם בראוי והוא השתדל בהם ולא נדבק בהם - כלם נכנסים למעיו מתקנים והתורה תדבר בו. זהו שפתיב והקיצות היא תשיחך. רבי יהודה אומר, כמו זה כל מי שמשתדל בתורה בעולם הזה, זוכה להשתדל בה לעולם הבא, והנה נתבאר.

בא ראה, אותו האיש שלא זוכה להשתדל בעולם הזה בתורה והוא הולך בחדש, כשיצא מן העולם הזה, נוטלים אותו ומכניסים אותו לגיהנם למקום התחתון, שלא יהיה מרחם עליו, שנקרא בור שאון טיט הניז, כמו

לאתרה, איהי אזלא קמה דהיה נשמתא. וכמה תרעין אתברו מקמה דאורייתא עד דעאלת לדוכתה. וקיימא עליה דבר נש עד דיתער בזמנא דיקומון מתייא דעלמא, ואיהי מלפא סגורא עליה.

הוא דכתיב, (משלי ו) בהתהלךך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך. בהתהלךך תנחה אתך, כמה דאתמר. בשכבך תשמר עליך, בשעתא דשכיב גופא בקברא, דהא כדין ביהוה זמנא אתדן גופא בקברא וכדין אורייתא אגינת עליה. והקיצות היא תשיחך כמה דאתמר בזמנא דיתעורון מתי עלמא מן עפרא. היא תשיחך למהוי סגוריא עליך.

רבי אלעזר אומר, היא תשיחך. מאי היא תשיחך. בגין דאף על גב דהשתא יקומון מעפרא, אורייתא לא יתנשי מנהון. דהא כדין ינדעון כל ההיא אורייתא דשבקו כד אסתלקו מהאי עלמא, ההיא אורייתא נטירא מהוה זמנא ותיעול במעיהו כמלקדמין ואיהי תמלל במעיהו.

וכך מלין מתתקנן יתיר מכמה דהו בקדמיתא, דהא כל אינון מלין דאיהו לא יכיל לאדבקא לו בדקא יאות ואיהו אשתדל בהו ולא אתדבק בהו. פלהו עאלין במעוי מתתקנן, ואורייתא תמלל ביה. דהא הוא דכתיב והקיצות היא תשיחך. רבי יהודה אומר, בגוונא דא כל מאן דאשתדל באורייתא בהאי עלמא, זכי לאשתדלא בה לעלמא דאתי והא אתמר.

תא חזי, ההוא בר נש דלא זכי לאשתדלא בהאי עלמא באורייתא, ואיהו אזיל

בחדשוכא, כד נפיק מהאי עלמא, נטלין ליה ועאלין ליה לגיהנם, אתר

שְׁנָאֵמָר (תהלים מ) וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר
שְׁאוֹן מְטִיט הַיּוֹן וַיָּקֶם עַל סֹלַע
רִגְלִי כוֹנֵן אֲשׁוּרִי.

וּמִשּׁוּם כֵּךְ, אוֹתוֹ שְׁלֹא מִשְׁתַּדֵּל
בַּתּוֹרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִתְטַנֵּף
בְּטַנוּפוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, מֶה כְּתוּב?
וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלַכְהוּ אוֹתוֹ הַבֶּרֶה - זֶה
הוּא הַגִּיהֶנֶם, הַמָּקוֹם שֶׁדָּנִים אֵת
אוֹתָם שְׁלֹא הִשְׁתַּדְּלוּ בַּתּוֹרָה.
וְהַבּוֹר רַק - כְּמוֹ שֶׁהוּא הֵיזָה רִיק,
מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁלֹא הֵיזָה בּוֹ
מִיָּם.

וְכֵא וַרְאָה כְּמָה הוּא הָעֵנֶשׁ שֶׁל
הַתּוֹרָה, שֶׁהָרִי לֹא גָלוּ יִשְׂרָאֵל
מִהָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה אֲלָא מִשּׁוּם
שֶׁהִסְתַּלְקוּ מִן הַתּוֹרָה וַיַּעֲזֹבוּ
מִמֶּנָּה, זֶהוּ שְׁכָתוּב (יִרְמִיָּה ט) מִי
הָאִישׁ הַחֲכָם וַיִּבֶן אֵת זֹאת וְגו' וַיֹּאמֶר
עַל מָה אֲבָדָה הָאָרֶץ וְגו'. וַיֹּאמֶר
ה' עַל עֲזָבְכֶם אֵת תּוֹרָתִי וְגו'. רַבִּי
יוֹסִי אָמַר, מִכָּאן (יִשְׁעִיָּה ה) לִכֵּן גָּלָה
עָמִי מִבְּלִי דַעַת.

מִשּׁוּם כֵּךְ הִכַּל עוֹמֵד עַל קִיּוֹם
הַתּוֹרָה, וְהָעוֹלָם לֹא מִתְקִים
בְּקִיּוּמוֹ אֲלָא בַּתּוֹרָה, שֶׁהִיא קִיּוֹם
הָעוֹלָמוֹת, מַעֲלָה וּמַטָּה, שְׁכָתוּב
(יִרְמִיָּה לג) אִם לֹא בְרִיתִי יוֹקֵם
וְלִלְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא
שָׁמְתִי.

וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלַכְהוּ אוֹתוֹ הַבֶּרֶה, רָמַז
עַל שֶׁנִּרְקַח אוֹתוֹ לַתּוֹף הַמַּצְרִים,
הַמָּקוֹם שְׁלֹא נִמְצָא בּוֹ סוּד
הָאֱמוּנָה כָּלֵל. רַבִּי יִצְחָק אָמַר,
אִם נִחְשִׁים וְעַקְרָבִים הָיוּ בּוֹ,
לְמָה כְּתוּב בְּרֹאוּבֵן לְמַעַן הֲצִיל
אוֹתוֹ מִיָּדָם לְהַשְׁיִיבוֹ אֶל אָבִיו, וְכִי
לֹא חָשַׁשׁ רֹאוּבֵן לָזֶה שֶׁהִנֵּה
אוֹתָם נִחְשִׁים וְעַקְרָבִים יִזְקוּ
אוֹתוֹ, וְאִיךְ אָמַר לְהַשְׁיִיבוֹ אֶל
אָבִיו, וְכְתוּב לְמַעַן הֲצִיל אוֹתוֹ?
אֲלֵא שְׂרָאָה רֹאוּבֵן שֶׁהִנֵּק נִמְצָא
בְּיַד אֲחִיו, מִשּׁוּם שֶׁיָּדַע כְּמָה הֵם
שׁוֹנְאִים אוֹתוֹ וְרָצוֹנָם לְהַרְגוֹ
אוֹתוֹ. אָמַר רֹאוּבֵן, טוֹב לְהַפִּיל

תַּתָּאָה דְּלֹא יִהְיֶה מְרַחֵם עָלָיָה, דְּאֶקְרִי בּוֹר
שְׁאוֹן טִיט הַיּוֹן. כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (תהלים מ)
וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שְׁאוֹן מְטִיט הַיּוֹן וַיָּקֶם עַל סֹלַע
רִגְלִי כוֹנֵן אֲשׁוּרִי.

וְכַנֵּן כֵּךְ הִהוּא דְּלֹא אֲשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִייתָא
בְּהֵאֵי עֲלָמָא וְאֲתַטַּנֵּף בְּטַנוּפֵי עֲלָמָא,
מֶה כְּתוּב וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלַכְהוּ אוֹתוֹ הַבֶּרֶה. דָּא
הוּא גִיהֶנֶם, אֲתֵר דְּדִינִין לְהוּ לְאִינוּן דְּלֹא
אֲשְׁתַּדְּלוּ בְּאוּרִייתָא. וְהַבּוֹר רַק, כְּמָה דְּאִיהוּ
הֵזָה רַק. מֵאֵי טַעְמָא בְּגִין דְּלֹא הֵזָה בֵּיה מִיָּם.
וְהָא חֲזִי, כְּמָה הוּא עוֹנָשׁ דְּאוּרִייתָא, דְּהָא
לֹא אֲתַגְלוּ יִשְׂרָאֵל מֵאֲרַעַא קְדִישָׁא,
אֲלָא בְּגִין דְּאֲסַתְּלָקוּ מֵאוּרִייתָא, וְאֲשְׁתַּבְּקוּ
מִיָּנָה. הָדָא הוּא דְּכָתִיב, (יִרְמִיָּה ט) מִי הָאִישׁ
הַחֲכָם וַיִּבֶן אֵת זֹאת וְגו' עַל מָה אֲבָדָה הָאָרֶץ
וְגו'. וַיֹּאמֶר יי' עַל עֲזָבְכֶם אֵת תּוֹרָתִי וְגו'. רַבִּי
יוֹסִי אָמַר, מִהָכָא, (יִשְׁעִיָּה ה) לִכֵּן גָּלָה עָמִי מִבְּלִי
דַּעַת.

בְּגִין כֵּךְ כְּלֵא קִיּוּמָא עַל קִיּוּמָא דְּאוּרִייתָא,
וְעֲלָמָא לֹא אֲתַקֵּיִם בְּקִיּוּמִיהָ אֲלָא
בְּאוּרִייתָא, דְּאִיהוּ קִיּוּמָא דְּעֲלָמִין עֵילָא וְתַתָּא
דְּכָתִיב, (יִרְמִיָּה לג) אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמֵם וְלַיְלָה
חֲקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמְתִי:

וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלַכְהוּ אוֹתוֹ הַבֶּרֶה, רָמַז עַל
דְּאֲרַמִּיאוּ לִיה לְגוּ מַצְרָאֵי אֲתֵר דְּלֹא
אֲשְׁתַּפַּח רְזָא דְּמַהִימְנוּתָא כָּלֵל. רַבִּי יִצְחָק
אָמַר, אֵי נִחְשִׁין וְעַקְרָבִין הָיוּ בֵּיה, אֲמַאי
כְּתִיב בְּרֹאוּבֵן לְמַעַן הֲצִיל אוֹתוֹ מִיָּדָם לְהַשְׁיִיבוֹ
אֶל אָבִיו. וְכִי לֹא חִישׁ רֹאוּבֵן לְהָאֵי. דְּהָא
אִינוּן נִחְשִׁין וְעַקְרָבִין יִנְזָקִין לִיה, וְאִיךְ אָמַר
לְהַשְׁיִיבוֹ אֶל אָבִיו, וְכְתִיב לְמַעַן הֲצִיל אוֹתוֹ.
אֲלֵא חָמָא רֹאוּבֵן דִּנְזָקָא אֲשְׁתַּפַּח בִּידֵייהוּ
דְּאֲחִוִּי, בְּגִין דִּידַע כְּמָה שְׁנֹאִין לִיה

יהי רצון מלפניך ה' אלוקי ואלוקי אבותי שיתקנים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי כפיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזרפרא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלכנה באור החמה ואור החמה יהיה שבעתים באור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויזתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וקראונו יראיו. וזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידיה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עזאנו במהרה ביימינו. ויקוים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביזם ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלוקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עילאה, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביצקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמת בפיך לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקנים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי בפיך ובצל ידי כפיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה דידן, ה' בדר יחזנו ואין עמו אל נכר, יראו עיינינו וישמח לבנו ותגל נפשונו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך כבתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאהבה את שמו הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת).

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על כן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במיוחד בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עין פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אפילו אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, וצ"ע פלא יוציא). מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: כתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר לימודים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזוהר הנשמה... וביזם שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמיוחד ביום הקדוש יום השבת שאין ערוך להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לקמי ותמותו ע"ה (ועין קב הדפוס) והנה

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמנ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמנ) בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמנ) לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן: עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְּעֶסְקִין בְּאוֹרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכּוֹן חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרִי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבַע וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וּרְפוּאָה וְגִאְלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמנ) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמנ)

הַשְׁבֵּכָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרִי אִישׁ יָרָא אֶת יְהוָה בְּמַצּוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יַחוּס וַיַּחְמוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפָּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיַּחוּס וַיַּחְמוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵּר אֶהְלֹו לַחַזוּת בְּנוֹעָם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וּלְקַץ הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹו
הַשְׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יִהְיֶה שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִּים עַמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְׁבֵּכָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִּל מִי וּמִצָּא, וְרַחֵק מִפְּגִינִים מְכַרָּה: שֶׁקֶר חָחַן וְהֶבֶל
הֵיפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלָּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ, וַיִּהְלָלוּהָ בְּשַׁעְרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יַחוּס וַיַּחְמוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וּנְשָׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפָּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יַחוּס וַיַּחְמוֹל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלֹו
הַשְׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יִהְיֶה שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבתתא ונחתתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידהון ועל כל תלמידי תלמידהון ועל כל מאן דעסקין באוריתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום בברוכיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אגא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוני בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהשיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לדשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אגא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלונית בת פלוני) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהשיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לדשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

🌸 מפתח עלוני אור הזוהר 1-34 🌸

תוכן העלונים	עמוד העלון	עמוד הספר
515. המשך מדרשה שלשת ימי הגבלה ערב שבועות	ג	221
516. המשך מדרשה שלשת ימי הגבלה ערב שבועות	ד	222
עלון אור הזוהר - גליון 30 - תמוז תש"ע [12 עמודים]		
517. ספר אל הערפל, דרשה שנאמר ע"י כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א בעיה"ק "עצרת עלית" ת"ו, בערב חג השבועות תש"ע ע"פ, ק"ס, העלת עם ישראל בדור האחרון וגאולתו, תלויה בכח למוד "הזוהר הקדוש", בזמנים אלו את רואים שיש הר הגעש, שמוציא עשן גדול עד לב השמיים, מה השייכות של העשן הזה עם עם ישראל? הצדיק הקדוש בעל ה"אמרי חיים" זצוק"ל, בימים דאז, יצאו 5 מדינות נגד עם ישראל: מצרים, ירדן, עירק, סוריה ולבנון, החליטו להלחם נגדנו, והסכנה היתה גדולה מאד, והפחד ממש נורא - שולשה ימים לפני תחילת המלחמה כבר היו סגורים כבשי הגליל מפני פחד האויב, שבא יתקפו סוריה ולבנון את הצפון, ולא חרשו לסע בדרכים, האדמו"ר מוויזניץ זי"ע בקש וקבל רישון מיוחד להגיע למירון, ואמר: כשאגיע לרבי שמעון אפעל כל מה שצריך.	א	223
518. תמונת תיבת נח עם סט של זוהר	ה	227
519. פרסום בנצרת עילית	ו	228
520. תמונת מדרשה בנצרת עילית	ז	229
521. אל כבוד אברכי הכולל החשובים ובחורי הישיבות הקדושות שיחיו, אשר עליכם עומד העולם ואתם בבחינת "השומרים" האמתיים, (וישלמי הגעה 1)	ח	230
522. המוכה את הרבים הוא יחסיק הכי הגדול בשמים, מורי ורבותי! מי שרוצה לזכות לכל זה יתקשר אלינו, לעזר להפיק את שעוריו הוזהר הקדוש ויזכה לברכת הרשב"י הקדוש, הרשב"י והרמח"ל כותבים: הוזהר הקדוש הוא כמו תיבת נח שאלו שילמדו יצלו מחבלי משיח - בזה תלוי סוד העלת עם ישראל בדור האחרון וגאולתו, בכח וסג'לת למוד הוזהר הקדוש, בידנו כח אדיר, לנצח את האויב, לתת את המכה הראשונה! - למודי הוזהר הקדוש נותנים את המכה הראשונה! כיצד זה אפשרי? - האם יכולים ליישם זאת? אכן, אפשר ואפשר! - בתנעת קלה ומתאימה לכל אחד ואחד! - שלא תגידו לא ידענו! - שלא תאמרו לא יכלנו! - בידנו הדבר, וחזק קדוש הוא לנו, מי לה' אלו! - חמשה מסלולים: - מסלול יהלום: - מסלול דב: - מסלול א: - מסלול ב: - מסלול ג: - מסלול ד: - מסלול ה: - הקב"ה הקדוש לנו רפואה למכה ושלח לנו את הרשב"י להצילנו מכל גזרות קשות ורעות. - עזרו ישנים מתרדמתכם! - עם ישראל זקוק להצג מהמבול הנורא! - וזאת אפשר רק על ידי: "תיבת נח" שהוא "הזוהר הקדוש", אל תגידו לא ידענו! - אל תגידו לא יכלנו! - אנו מתארגנים למטת שרי אלפים, שרי מאות, שרי חמשים, ושני עשרת, לאחד את כל עם ישראל בלימוד הוזהר, ק, ולעשות סיורים מדי יום ביומו, [לפי הוזהר חיוני המחולק 354: יום 6-7 דפס ליום] להצלת עם ישראל.	ט	231
523. 200 ספרים על הוזהר הקדוש	י	232
עלון אור הזוהר - גליון 31 - חודש אב תש"ע [8 עמודים]		
524. אור הזוהר נגד פצצת אטום	א	235
525. ההמבטחה יכול אני		
526. טו באב		
527. יהודי יקר	ב	236
528. הקדמות מורני הרב חיים וטאל זי"ע"א	ג	237
529. לנדיב עם מחזיקי מוסדות די בכל אתר אתר!		
530. אל כבוד אברכי הכולל החשובים ובחורי הישיבות הקדושות	ד	238
531. מעלת העוסק בספר הוזהר בקצרה		
532. חשיפה! שנחשף ע"י מפעל הזוהר - מלחמת עזה	ה	239
533. קיבלתי ונישעתי	ו	240
534. חשבון הזוהר	ז	241
535. אור הגנו לצדיקים	ח	242
עלון אור הזוהר - גליון 32 - חודש אלול תש"ע [4 עמודים]		
536. נשמת הרשב"י		
537. חלקים נבחרים מדרשה במירון - אלול תש"ע		
538. חזון והתעוררות ללמוד ספר הוזהר הקדוש - ובפרט על ציון התנא האלקי הרשב"י זי"ע מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א	א	243
539. עד מתי תרא שכינתא בגלותא? האך לא נחם על אבינו שבשמים?		
540. מלך המשיח מוטל בייסורים ומתחנן אלינו, הוא רוצה לבוא, השם יתברך רוצה לנאלו, וכל זה תלוי רק בנו!!!		
541. בחמש מאות ש' נביא את המשיח!!!!		
542. כשמשיח יבוא, הספרדים יהיו הראשונים לקבל פני משיח צדקנו		
543. רק מי שילמדו תורת הסוד נקרא בשם חכם		
544. "במועד העתה, לך יש חלק בנאוות העם!"		